

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ จึงเห็นสมควรให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทนข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของบุคลากร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายถึง คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ที่ปฏิบัติราชการ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

“บุคลากรสายวิชาการ” หมายถึง บุคลากรตามมาตรา ๑๘(ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายถึง บุคลากรตามมาตรา ๑๘ (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมและตำแหน่งอื่นใด ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“ผู้บริหาร” หมายถึง บุคลากรตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยตีความและ วินิจฉัย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ บุคลากรต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด การประพฤติดังจรรยาบรรณข้อใด เป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

หมวด ๒

จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๗ บุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) บุคลากรต้องซื่อสัตย์ในหลักประชาธิปไตยและสนับสนุนการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) บุคลากรต้องเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม ละเว้นจากอบายมุข ความชั่วทั้งปวง ตลอดจนทำนุบำรุงและรักษาศิลปและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและประเทศชาติ

(๓) บุคลากรต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหา ประโยชน์โดยมิชอบ

(๔) บุคลากรต้องรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศและภูมิธรรมแห่งตน

(๕) บุคลากรต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนเองและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๘ บุคลากรสายวิชาการต้องมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังนี้

(๑) บุคลากรสายวิชาการพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านความประพฤติส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

(๒) บุคลากรสายวิชาการพึงสอนศิษย์ให้ครบตามหลักสูตรอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเมตตาและเป็นธรรม

(๓) บุคลากรสายวิชาการพึงปฏิบัติอาชีพด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต

(๔) บุคลากรสายวิชาการพึงปฏิบัติงาน โดยมีเสรีภาพทางวิชาการที่ไม่เห็นแก่ทรัพย์สินอื่นใดหรือประโยชน์ส่วนตน

(๕) บุคลากรสายวิชาการพึงศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๖) บุคลากรสายวิชาการพึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติและของมหาวิทยาลัย

(๗) บุคลากรสายวิชาการพึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะและมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

(๘) บุคลากรสายวิชาการพึงละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง

(๙) บุคลากรสายวิชาการพึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเองและสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อพัฒนาสังคม ท้องถิ่นและประเทศชาติ

(๑๐) บุคลากรสายวิชาการพึงรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศและภูมิธรรมแห่งตนให้เหมาะสม กับการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

(๑๑) บุคลากรสายวิชาการในสาขาที่มีจรรยาบรรณวิชาชีพของสาขากำหนดไว้ พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๘ บุคลากรสายสนับสนุนต้องมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังนี้

- (๑) บุคลากรสายสนับสนุนพึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และพร้อมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่องานราชการของมหาวิทยาลัย
- (๒) บุคลากรสายสนับสนุนไม่นำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรมหาวิทยาลัยทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคลและ/หรือเรื่องความเป็นไปในส่วนราชการออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย
- (๓) บุคลากรสายสนับสนุนพึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา
- (๔) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
- (๕) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ในกรณีวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน

ข้อ ๑๐ บุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

- (๑) บุคลากรต้องปฏิบัติงานราชการด้วยความเที่ยงธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ปราศจากอคติและโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
- (๒) บุคลากรต้องปฏิบัติงานราชการในหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผลโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ นักศึกษาและประชาชนเป็นสำคัญ
- (๓) บุคลากรต้องประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและราชการอย่างเต็มที่
- (๔) บุคลากรต้องดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลือง เบี่ยงวินยจนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๕) บุคลากรต้องมีศรัทธาต่อมหาวิทยาลัย รักษาเกียรติภูมิและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีมิติตาจิตต่อบุคลากรที่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ทั้งนี้ต้องระมัดระวังในการแสดงออกที่เป็นปฏิปักษ์ต่อชื่อเสียง เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๑ บุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) บุคลากรต้องมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

(๒) บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) บุคลากรต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ราชการ

(๔) บุคลากรต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๑๒ บุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) บุคลากรต้องให้บริการแก่นักศึกษาและผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถในครรลองที่ถูกต้อง ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจเอื้ออาทรและใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ

(๒) บุคลากรต้องไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๓) บุคลากรต้องไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยไม่ชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๔) บุคลากรต้องมีจิตสำนึกในการบริการด้วยความเป็นธรรม ซื่อสัตย์และถูกต้องตามหลักวิชาการ

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

ข้อ ๑๓ บุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) บุคลากรต้องยึดมั่นในหลักสิทธิมนุษยชนและความหลากหลายทางวัฒนธรรมของมนุษย์

(๒) บุคลากรต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัย

ที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หา จากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม (๒) ให้ถือเป็นความผิดวินัยและหากการกระทำดังกล่าวเสียหายต่อราชการอย่างร้ายแรงให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ
- (๒) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (๓) กรรมการซึ่งคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเลือกตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่ที่ประชุมกำหนด จำนวน ๔ คน

การเลือกประธานกรรมการจรรยาบรรณ ให้อธิการบดีเรียกประชุมกรรมการ ตาม (๒) และ (๓) เพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ที่ประชุมกำหนด

ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

การเลือกประธานกรรมการและกรรมการตาม (๓) ห้ามมิให้เลือกบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการจรรยาบรรณมาแล้วสองวาระติดต่อกันและต้องไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษทางวินัยและจรรยาบรรณมาก่อน

ให้อธิการบดีประกาศรายชื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณและให้นับวันที่ออกประกาศเป็นวันเริ่มต้นวาระของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากร
- (๒) แต่งตั้งอนุกรรมการจรรยาบรรณเพื่อปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

จรรยาบรรณ

- (๓) สอบสวนพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากร

ข้อ ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับเลือกตาม ข้อ ๑๔ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่งแล้ว ประธานกรรมการและกรรมการตามข้อ ๑๔ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) กระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

(๗) คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยมีมติด้วยคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการเท่าที่มีอยู่ ให้ออกเพราะความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการตาม ข้อ ๑๔ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ โดยให้คณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วยกรรมการจรรยาบรรณเท่าที่มีอยู่ มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการตาม ข้อ ๑๔ (๓) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีประธานกรรมการหรือกรรมการใหม่แล้ว

ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการและกรรมการตาม ข้อ ๑๔(๓) ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๖ การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวประธานหรือกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ประธานหรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๗ บุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่า ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้บังคับบัญชาว่าได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้เสนอมหาวิทยาลัยเพื่อให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสอบสวนให้มีความจริงอย่างยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนและพิจารณาตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพความเป็นธรรมตามวิธีการที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควร โดยจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและรับฟังการแก้ข้อกล่าวหา โดยให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเพียงพอ เปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้และต้องให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานด้วย

ข้อ ๑๙ บุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและให้เป็นการกระทำผิดวินัยและหากการกระทำก่อให้เกิดผลเสียหายต่อราชการอย่างร้ายแรงให้ถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน โดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าย่ำแย่ผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความคิดอื่นตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๒๐ บุคลากรผู้ใดประพฤติดังจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้และพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้น ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

ในกรณีที่การประพฤติดังจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ทำการดักเตือนและหรือสั่งดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ
- (๒) ให้ทำทัณฑ์บนต่ออธิการบดี

เมื่อได้ดำเนินการสั่งตามวรรคสองแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคลากรด้วย

ข้อ ๒๑ การดักเตือน การมีคำสั่งดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดและทำทัณฑ์บนตาม ข้อ ๒๐ วรรคสอง ให้ผู้ประพฤติดังจรรยาบรรณทำหนังสือรับการดักเตือนหรือหนังสือรับการสั่งดำเนินการให้ถูกต้องหรือหนังสือทัณฑ์บนให้ไว้ต่อผู้บังคับบัญชา โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดของการประพฤติดังจรรยาบรรณไว้ให้ชัดเจน ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๒ ผู้บริหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัยผู้ใด เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติดังจรรยาบรรณ ละเลยไม่ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดจรรยาบรรณ

ผู้บริหารผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ได้บังคับบัญชา ในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางจรรยาบรรณ
ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(พระพรตชาติ สุวรรณวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี